

Kivándorlás:

MÉG TÖBB MINT 2400 FŐ ELMENNE

Összefoglaló:

A **Székelyudvarhelyi Mikrovállalkozók Szövetsége** 2017. július 9 és 21 között, 104 fő megkérdezésével készített közvéleménykutatást, amelyben vizsgálta a székelyudvarhelyiek kivándorlással kapcsolatos véleményét.

A megkérdezetteknek átlagosan több mint három családtagja, vagy ismerőse vándorolt külföldre, és majdnem ketten vállalnak tartósan munkát külföldön.

A válaszadók közel mindegyike érintett, és vándorolt ki, vagy vállal tartósan munkát közeli családtagja, vagy ismerőse.

Nagyságrendileg több mint 2400 fő tervezi, hogy a jövőben külföldön vállal munkát – a külfölddel tervező lakosság körében különösen magas, **majdnem 50 százalékos a felnőttek aránya**; ez több mint 1200 főt jelent. Ők leginkább az alacsony fizetéseket, az állástalanságot, és az itteni közélet viszonyait említik okként.

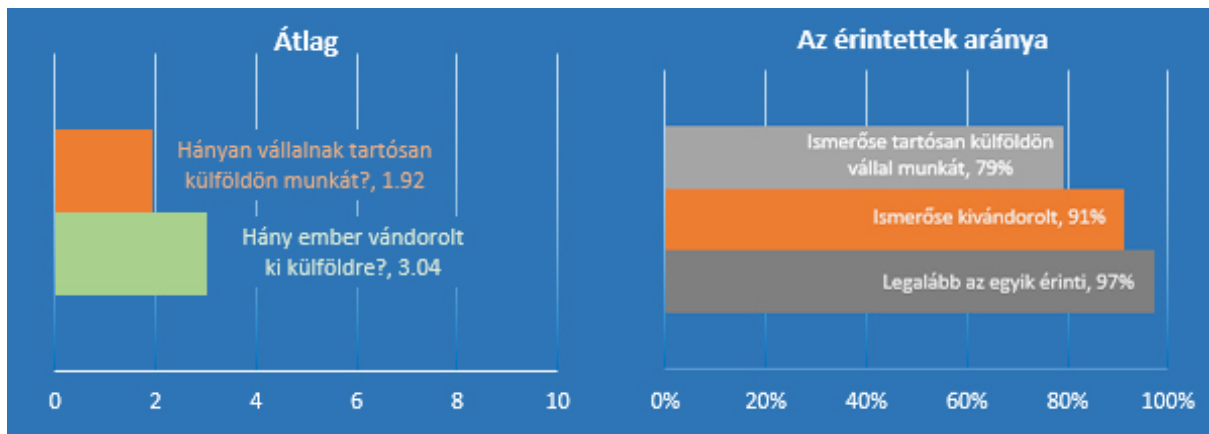
A **megnövekedett kivándorlásért** a legtöbbször szerint **az alacsony fizetések, a román politika, valamint a rossz gazdasági helyzet a felelősök.**

A megkérdezettek közel **90 százaléka tapasztalja, hogy munkaerőhiány van** a környezetében. Ez elsődlegesen a szakemberhiányban, a fizikai munkások hiányában, mutatkozik meg illetve az építőiparban okoz gondot. A munkaerőhiány elsődleges oka az alacsony fizetések, és a külföldön munkát vállalók – mondják a megkérdezettek.

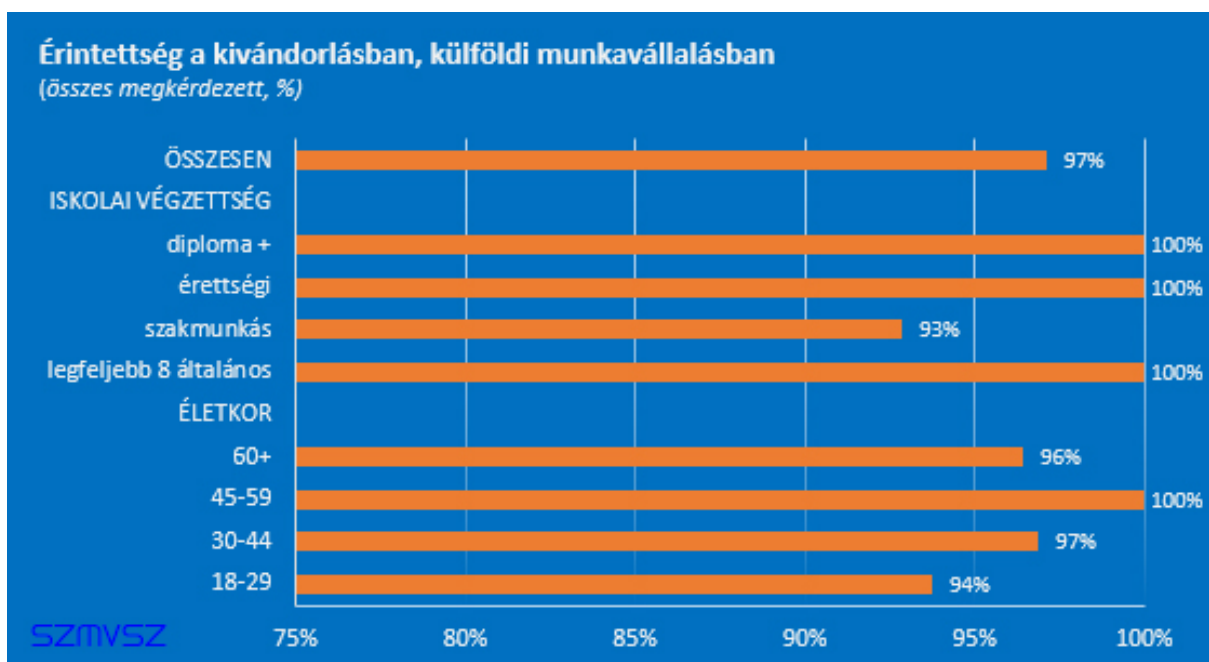
Részletesen:

A megkérdezetteknek átlagosan több mint három (**3.04 fő**) közeli családtagja, vagy ismerőse vándorolt külföldre az elmúlt pár évben és közel kettő (**1.92 fő**) vállalnak tartósan munkát külföldön.

A válaszadók közel mindegyike érintett (**97 százalék**), és vándorolt ki, vagy vállal tartósan munkát közeli családtagja, vagy ismerőse.

Életkor alapján nem mutatható ki különösebb eltérés – a korosztályok között 10 százalékon belüli az eltérés (legkevésbé érintett a 18-29 éves korosztály 94 százalékos érintettséggel, a leginkább érintett pedig a 45-59 éves korosztály 100 százalékos érintettséggel. Ugyanakkor az érintettséget az iskolázottság alapján vizsgálva megfigyelhető, hogy **amíg a szakmával rendelkezők között kisebb az érintettség** (93 százalék), addig a többi csoport teljes mértékben érintett.

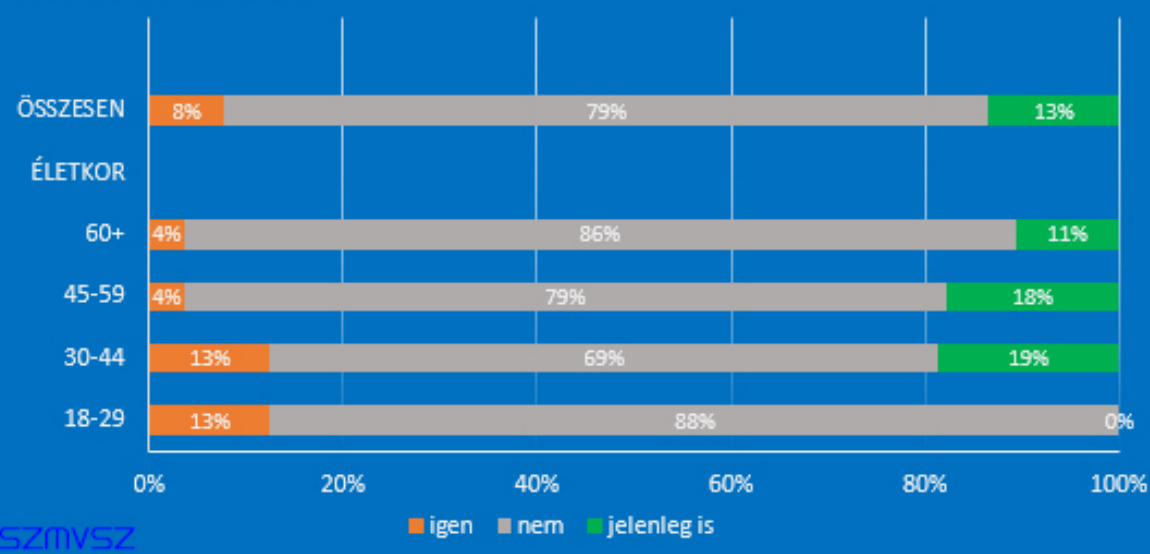

A megkérdezettek „csupán” 8 százaléka tervezi, hogy a jövőben külföldön vállal munkát – ez nagyságrendileg 2400 főt, a velük távozó kiskorú családtagokkal akár 2800 főt is jelenthet. Ez az utóbbi szám könnyen lehet nagyobb, ha a nemek megoszlásából indulunk ki - azt tapasztaljuk ugyanis, hogy a külföldi munkát tervezők között 62 százalék a nő, és 38 százalék a férfi.

A középkorú (30-44 éves) lakosság körében különösen magasnak látszik a kivándorlási szándék, ha figyelembe vesszük a város számbeli arányát erre a korosztályra összpontosítva: a 13 százaléknyi pozitívan nyilatkozó válaszdó, és egyben a külfölddel tervezők 50 százaléka több mint 1200 lakost jelent, míg a lakosság korosztály szerinti arányát nézve a hasonlóan 13 százaléknyi pozitívan nyilatkozó fiatal (18-29 éves) kevéssel több, mint 600-at.

Ön tervezi, hogy a jövőben külföldön vállal munkát?

(összes megkérdezett, %)

A 45-59 és 60+ korosztályok hasonló arányban és számban vállalnák be külföldet, 4-4 százalékról, illetve kb. 300-300 lehetséges kivándorlóról beszélhetünk.

A válaszolók összesen 13%-a jelenleg is tartósan külföldön dolgozik, ami a város közel 4300 lakosát jelenti – ebből nem meglepő módon a legnagyobb létszámot itt is a 30-44 éves korosztály képviseli 19%-al, illetve kb. 1800 lélekszámmal.

A külföldön munkát vállalni szándékozók **leginkább az alacsony fizetéseket** (75 százalék), az **állástalanságot** (38 százalék, és a helyi/hazai közélet viszonyait (25 százalék) **említik okként**. Jelentős még a bizonytalanságot, a bizonytalan jövőt említők száma is (13-13 százalék). Viszont az állástalanság az alacsony fizetésekkel összekötve, mint ok meghatározva, senkinél nem fordult elő, mint ahogy meglehetősen **kevesek számára elsődleges ok a fejlődés igénye** is (gyakorlatilag ezt sem választotta senki).

Miért szeretne külföldön munkát vállalni?

(azok körében, akik terveznek külf. munkát vállalni, N=8%, %)

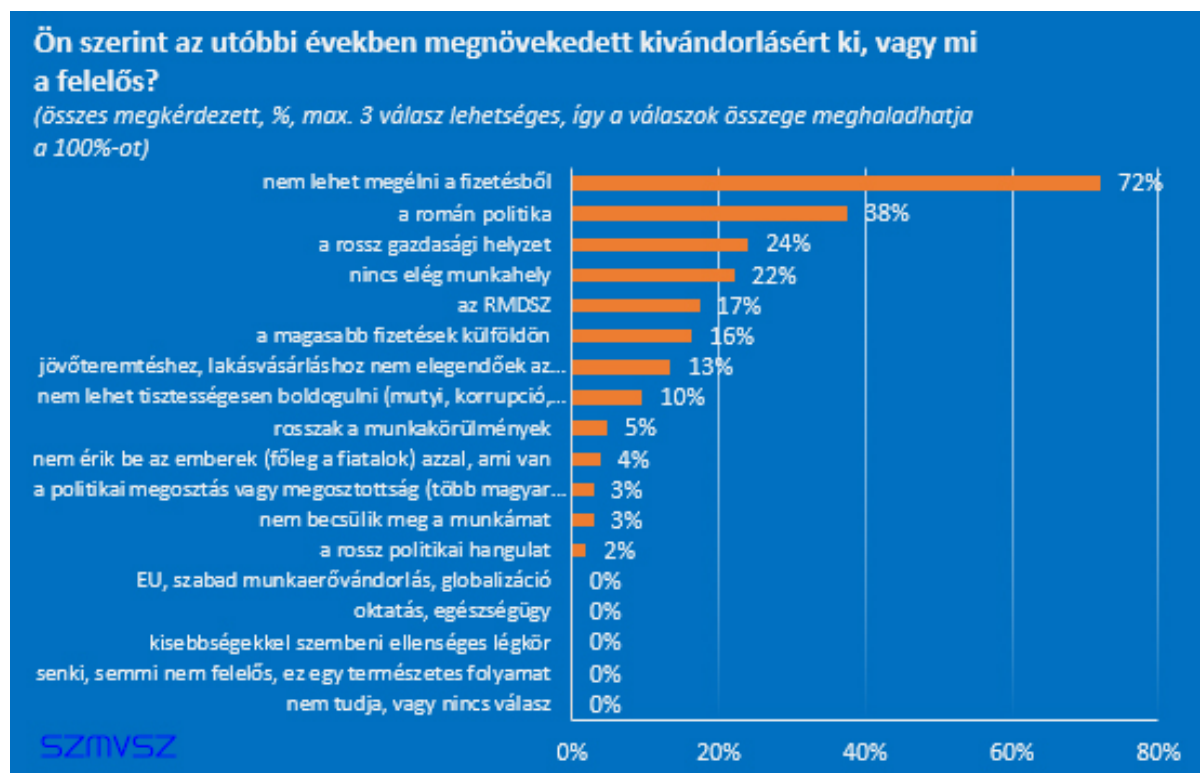

A megnövekedett kivándorlásért a legtöbbször az alacsony fizetések (72 százalék), a román politika (38 százalék), valamint a rossz gazdasági helyzet (24 százalék) a felelősök - de sokan említik a megfelelő munkahely hiányát is (22 százalék). A helyzetet senki nem értékeli természetes folyamatként, ugyanakkor nem varrja sem az EU, sem a globalizáció, sem az oktatás vagy egészségügy, esetleg a kisebbségi létből fakadó hátrányok nyakába.

Ha korosztályokra bontjuk a megnövekedett kivándorlásra adott válaszokat, akkor egyrészt azt láthatjuk, hogy minden korosztályban az első az okok között az alacsony fizetés. Másrészt kiderül, hogy a 18-29 évesek között a legnagyobb az ezt az okot meghatározók száma (88 százalék), őket a 60 évesnél idősebbek csoportja követi némileg lemaradva (79 százalék). A román politika említését tekintve is ugyanilyen az egyetértés – minden korosztály, különböző arányban, de összességében mindenképpen a második helyre választotta (a fiatalok, a 18-29 évesek 69 százaléka hibáztatja a román politikát, míg a többi korcsoport 29-36 százaléka nevezte meg ugyanezt). Harmadik okként viszont már megoszlott a válaszadók véleménye: a fiatalok közül harmadikként legtöbbször a rossz gazdasági helyzetre, míg a 30-44 évesek és 60 évesnél idősebbek csoportja a kevés munkahelyre, végül pedig a 45-59 évesek az RMDSZ-re mutattak.

Az iskolázottság alapján felbontva ugyanezeket a válaszokat azt látjuk, hogy elsősorban a 8 általánossal rendelkezők, majd rögtön utánuk a diplomások érzik úgy, hogy nem lehet megélni a fizetésből (88 és 79 százalék). Második helyezett itt is a román politika (arányaiban itt a 8 általánossal rendelkezők és a szakiskolások választották legtöbbször ezt az okot, 50 és 40 százalék), a harmadik helyezést nézve viszont itt is megoszlanak a vélemények: a képzettség nélküliek a tisztességesen való boldogulás nehézségét és az itthoni bérek elégtelenségét emelik ki, a szakiskolát végzettek inkább a megfelelő munkahelyeket keveslik, az érettségivel rendelkezők és diplomások ugyanakkor a rossz gazdasági helyzetet hibáztatják.

Összességében valamilyen gazdasági, vagy megélhetési problémát tízből kilenc megkérdezett említ (89 százalék), és politikai okot a válaszadók fele (53 százalék).

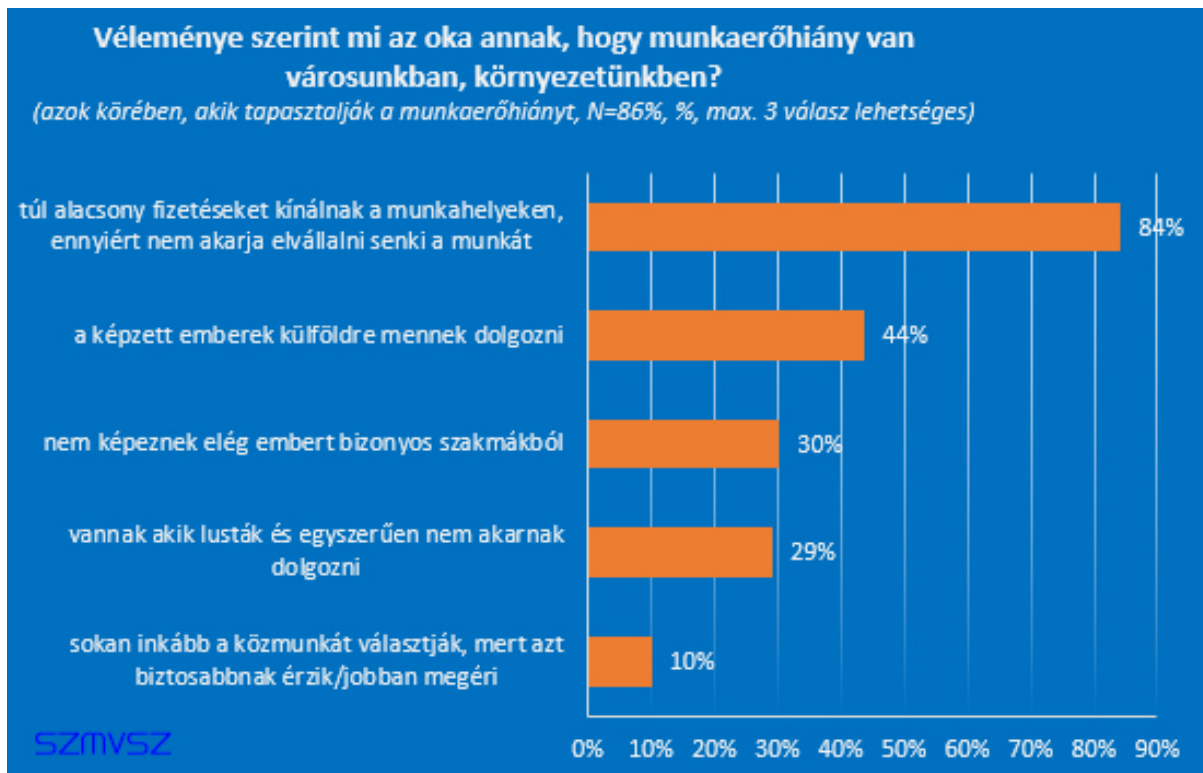
Munkaerőhiányt tízből kilenc megkérdezett tapasztal (86 százalék) – korosztály szerint viszont amíg **a 18-29 évesek mindegyike igen, addig például a 45-59 évesek 25 százaléka nem tapasztalta ezt.** Képzettség alapján a legkevésbé a diplomások (21 százalékuk nem), leginkább pedig az érettségizettek (csupán 8 százalékuk nem) tapasztalják a munkaerőhiányt.

Ennek az elsődleges **következményei, hogy nehéz szakembert találni** (51 százalék), **hiányzik a fizikai munkás** (40 százalék), illetve a munkaerőhiány kiemelten az építőiparban tapasztalható (39 százalék).

Egy-két helyzetet leszámítva a felismert problémák és azok sorrendje minden vizsgált társadalmi csoportban hasonló. Kivételt képező helyzet látható például **az orvos- és nővérhiánynál, amelyet a képzetlenek csoportjában minden harmadik személy megemlít, amíg ugyanezt a szakemberek, érettségizettek és diplomások közül nagyjából csak minden tizedik.** És ilyen kivételt láthatunk még a fiatalok csoportjánál, ahol közel 40 százalékuk érzi azt, miszerint a munkaerőhiány miatt többet kell dolgozni - ezt a többi korosztály képviselői 18-25 százaléka látja így „csupán”.

A megkérdezettek szerint **munkaerőhiány elsődleges oka elsősorban az alacsony fizetések** (84 százalék), **és hogy a képzett emberek már külföldön dolgoznak** (44 százalék). De az összesítésben a tízből három munkaerőhiányt felismerő válaszadó az oktatási rendszert, illetve a lustaságot is az okok közé sorolja. Igaz, e két utolsó ok, vagyis a harmadik és negyedik helyezés sorrendje már függ a korosztálytól és a képzettségtől: a **30-59 évesek, illetve a 8 általánossal és a szakiskolával rendelkezők a harmadik leggyakoribb okként határozzák meg a lustaságot**, negyedikként pedig a megfelelő szakemberek képzésének hiányát – a fiatalok és legidősebbek, illetve az érettségizettek és diplomások fordítva.

A kutatást a Székelyudvarhelyi Mikrovállalkozók Szövetsége végezte.

Módszer:

A felmérést a **Publicus Intézet** 2017. júniusában végzett felmérését felhasználva, az egyszerű véletlen mintavétel módszerével, a **Székelyudvarhelyi Mikrovállalkozók Szövetsége** végezte 2017. július 9-21 között, Székelyudvarhely felnőtt lakosságát reprezentáló 104 fő megkérdezésével. A mintavétel közvetlen, személyes kérdezéssel történt, csoportok esetén azok csupán egy-egy tagjával, illetve kizárólag magyarul beszélő székelyudvarhelyi lakosokkal, ismétlődéseket kizárva. A lakosság életkor szerinti arányát a Nemzeti Statisztikai Hivatal 2016-os adatai szolgáltatták, illetve a mintavétel is ennek az aránynak a betartásával történt, és ennek megfelelően a korosztályokon alapuló kimutatásokat reprezentatívnak tekintjük – a nemek és képzettségek aránya szempontjából ugyanakkor a közelítő értékek miatt nem feltétlenül reprezentatívak.